

КУЗМА ПРУТКОВ МОЯТ СЪН

Превод от руски: Иван Николов, —

chitanka.info

Заря се запали; и слънце се скри.
И виж, че небесния покрив гори
елмазно.

Бих искал да гледам през цялата нощ
високия, чудния звезден разкош
напразно!

Очи съм притворил, но още търпя.
Боя се, о музи, че в миг ще заспя
сън вечен!
Кой моята лира ще вземе тогаз?
Венец кой ще свие в най-скръбния час?
И кой ще заплаче над гроба ми с глас
сърдечен?

Ах, ето те, страж мой! Любезна луна!...
Изгряваш и тръгваш, над кръг светлина
въззета!...

Душата ми, нощна царица, мълчи,
отстъпил пред своите морни очи,
насън вече виждам сред ярки лъчи
поета.

И себе си виждам във този поет,
в човешки сърца или страсти поред
се вглеждам.

И мислите виждам, закътани там,
и цяла вселена мълчи като храм
и слуша как трепетни звуци едвам
нареждам.

И моята слава фанфарно звучи,
тълпата замира и пули очи
с боязън.

Но ето... умирам и лягам смирен,

засипан от пръст, от сълза оросен,
във гроб — с седемнайсет колони над мен
белязан.

Пред Феб появявам се, чуден певец.
И Феб на главата ми лавров венец
постави.
И нимфи край мене въртят хоровод
и Феб ме ласкае от синия свод;
пробуждам се — жалко! — кипя от живот
и здраве.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.